

Като навн толкози лесно, египтянинътъ са рѣши вече да са посвети на най възлюбенното си желаніе и очитѣ му блѣснххж отъ радостъ, а възгорденъ заради тѣржеството си надъ брата на Юна надѣяше са че най-подиръ и нея ще покорн.

Въ навечеріето на опасниятъ бакханалія и преди деня въ кой-то бѣше смутилъ ума на Юна за повреда на любовника ѝ, той бѣше приказвалъ съ нея; послѣ той я видѣ два дни наредъ и съ лукаво и навѣтливо искусство, постара са за да ѝ вкорени неблагопріятны подозрѣнія противъ Главка и даже да приготви сърцето ѝ къмъ чувства благопріятны за него си. Гордата Юна са постара тѣтателно да скрие отъ него больката, която топеше сърцето ѝ защото женската гордостъ има едно своенравно преструванье много способно да измамя най хитрѣтъ и да посрамя най лукавѣтъ чело-вѣци. Но Арбакъ тоже умно намысли че не трѣба да отвара приказка за нѣщо, за което напротивъ трѣбаше да показва хладнокровіе, той познаваше добрѣ че ако започне да говори много за недостатѣцѣтъ на съперника си, можеше съ туй да му придаде важность предъ жената, на която любовта тѣрсяше; той разумѣ че е поблагоразумно да не показва нито пристрастна умраза къмъ него, нито презрѣніе и че поумно бы было да са старае да го унижава, по тѣй ненарочно, като да са показва че той нито си тура на умъ, че тя е могла да обыча съперника му. Въ таквози обстоятелство спчкото състои въ искуството да може да скрие докаченіето на самолюбіето си, като заплашва въ сѣщото време честолюбіето на жената отъ която зависи щастіето му. Таквози сѣкоги е было поведеніето на челоѣцѣтъ които познаватъ какъ са управа прекрас- ния полъ; тѣй са докарваше сега и египтянинътъ.

Той не отвори слѣдователно приказка за превъзнасянето на Главка, поменуваше само името му какъто и името на Клодія или на Лепида тогасъ, когато искаше да ги слѣе на едно, като ничтожны сѣщества, които не са различавали отъ пеперудата освѣнъ по хубостта и поради нейната неопытность и невиность. Помену-ваше нѣкога, като мимоходомъ пріятелитѣ на Главка, а другіи пътъ характеритѣ имъ като съвсѣмъ противоположны на добродѣтелното поведеніе на Юна. Заслѣпенъ отъ гордата ѝ душа, и може бы отъ собственината си гордостъ, той не подозрѣваше че тя познаваше ве-че що е любовь, но ся боеше само че сношеніето съ Главка е до-карало онуй впечатлѣніе което води младитѣ сърца къмъ любовта. И туй едното бѣ доста да влѣе въ сърцето му отровата на ревно-
чѣта и са топѣше като си пресмѣтваше младостта и очарователны-